

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci navrhovatele **Terra Natura, o.s.**, se sídlem ve Světlé Hoře, Stará Voda 114, zastoupeného Mgr. Pavlem Černým, advokátem advokátní kanceláře Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 33, proti odpůrci **Obci Malá Morávka**, se sídlem v Malé Morávce č.p. 55, zastoupenému JUDr. Vilémem Urbišem, advokátem se sídlem v Bruntále, Dr. E. Beneše 1497/21, ve věci návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 4 Územního plánu obce Malá Morávka, vydané zastupitelstvem obce dne 19.12.2012,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovatel se vrací z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši **5.000,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Podaným návrhem se navrhovatel domáhal zrušení opatření obecné povahy – změny č. 4 Územního plánu obce Malá Morávka, Karlov pod Pradědem (dále jen ÚP) vydanou zastupitelstvem obce Malá Morávka dne 19.12.2012.

V podaném návrhu navrhovatel uvedl, že zastupitelstvo obce Malá Morávka rozhodlo v r. 2011 o pořízení změny č. 4 ÚP. První verze návrhu změny ÚP byla projednána s dotčenými orgány dne 29.2.2012. K veřejnému projednání návrhu došlo dne 3.12.2012. Změna č. 4 ÚP byla schválena zastupitelstvem obce dne 19.12.2012 a následujícího dne byla vyvěšena na úřední desce obce. Změna č. 4 ÚP nabyla účinnosti dne 4.1.2013. Navrhovatel uvedl, že v průběhu procesu pořizování změny č. 4 ÚP nepodal žádné vyjádření, neboť sám vznikl až po schválení změny č. 4, a to konkrétně v srpnu 2012. Členové navrhovatele v době pořizování změny ÚP aktivně

sledovali úřední desku a činnost Správy CHKO Jeseníky ve vztahu k jednotlivým záměrům, nikoliv však úřední desky obce Malá Morávka a města Rýmařov. Vzhledem k závažným nedostatkům změny č. 4 ÚP a ke změně přístupu soudů k aktivní legitimaci spolků ve vztahu k opatřením obecné povahy navrhovatel přistoupil k podání tohoto návrhu. V další části návrhu navrhovatel dovodil svou aktivní legitimaci odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 30.5.2014 sp. zn. I. ÚS 59/14, v němž Ústavní soud s ohledem na mezinárodní závazky ČR vyplývající z tzv. „Aarhuské úmluvy“ uvedl, že by bylo nepřípustné, pokud by byl určenému okruhu subjektů (občanským sdružením, resp. spolkům – pozn. soudu) odepřen přístup k soudnímu přezkumu územních plánů a dalších opatření obecné povahy. Dále navrhovatel poukázal na kritéria posuzování aktivní legitimace spolků, která vyplývají z téhož nálezu Ústavního soudu, a to: tvrzení zásahu do veřejných subjektivních práv navrhovatele, místní vztah spolku k lokalitě regulované opatření obecné povahy, předmět činnosti spolku a délka časového působení spolku. V další části návrhu navrhovatel tvrdil, že vymezená kritéria splňuje. Ke kritériu časového působení navrhovatel uvedl, že je spolkem, který existuje od srpna 2013 s neměnným předmětem činnosti a před jeho založením působili jeho dva členové ve spolku Společnost přátel Jeseníků, jehož předmětem činnosti byla rovněž ochrana přírody a krajiny Jeseníků a také snaha o vyhlášení Národního parku Jeseníky. Předseda spolku PaedDr. K.C. je aktivním strážcem přírody v CHKO Jeseníky již 35 let, místopředseda S. Z. již 10 let a V. Z. rovněž 10 let. Přestože se délka působení navrhovatele samotného nemůže zdát příliš dlouhá, jeho členové se ochranou Jeseníků zabývají delší dobu, ať již jako soukromé osoby nebo jako členové jiného spolku s podobným předmětem činnosti. V další části návrhu pak navrhovatel vymezil věcné důvody návrhu.

Odpůrce ve vyjádření k návrhu především namítl nedostatek aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu, a to s ohledem na skutečnost, že v době rozhodování a přijetí napadeného ÚP navrhovatel vůbec neexistoval a nemůže tedy tvrdit, že v době rozhodování byl zkrácen na svých subjektivních právech, když nevyužil ani prostřednictvím zakládajících členů oprávnění do tvorby procesu změny územního plánu aktivně zasahovat.

Krajský soud se primárně zabýval otázkou existence podmínek řízení, a to prvořadě s ohledem na vznesenou námitku odpůrce k nedostatku aktivní legitimace navrhovatele.

Podle ust. § 101b odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) při přezkoumání opatření obecné povahy vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy.

Z citovaného ustanovení s.ř.s. podle krajského soudu jednoznačně vyplývá, že z pravidla v něm obsaženého je nezbytné vycházet také v otázce posouzení existence aktivní legitimace navrhovatele.

Dle údajů dostupných ve veřejném rejstříku je navrhovatel subjektem, který vznikl dne 15.7.2013. Ke dni přijetí napadené změny ÚP tedy neexistoval, což ostatně sám v návrhu uvedl.

Krajský soud ve svých úvahách vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) č.j. 4 As 50/2004-59 ze dne 27.9.2005 publikovaném ve Sb. NSS pod č. 1043/2007, v němž NSS dospěl k závěru, že *„odmítnutí návrhu proto, že byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou (§ 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s.), lze vyhradit pouze případům nedostatku procesní legitimace a jen zcela zjevným nedostatkům legitimace hmotné, zjiitelným bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samotného“*. Podle názoru krajského soudu se v posuzované věci v případě navrhovatele jedná o zcela zjevný nedostatek hmotné legitimace k podání návrhu na zrušení změny ÚP, neboť v době přípravy, projednávání a přijetí změny ÚP neexistoval, tudíž nebyl nositelem žádných práv a povinností. Hmotná legitimace navrhovatele musí podle názoru soudu existovat nejen ke dni podání návrhu na soudní přezkum, ale také v době projednávání, resp. přijetí opatření obecné povahy. V opačném případě by byl navrhovatel neodůvodněně zvýhodněn oproti jiným subjektům, které hmotnou legitimaci v rozhodném období měly a realizovaly ji, ať už procesní aktivitou (formou připomínek nebo námitek) nebo pasivní akceptací postupu při tvorbě opatření obecné povahy, již dali najevo svou souhlasnou vůli. V této souvislosti považuje krajský soud za vhodné zmínit také rozsudek NSS ze dne 24.10.2007 č.j. 2 Ao 2/2007-73 publikovaný ve Sb. NSS pod č. 1462/2008, podle kterého *„soud nemůže bez závažných důvodů porušit právní jistotu dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územního plánu a nyní územní plán respektují, neboť by mohlo docházet k situacím, že by účastníci v průběhu přípravy neaktivní měli výhodnější postavení a jejich práva by byla chráněna ve větší míře, než práva účastníků, kteří svá práva zákonem předpokládaným způsobem hájili“*. Tento závěr označeného judikátu NSS považuje krajský soud za přílehlavý i v posuzované věci, neboť skutečnost, že navrhovatel v průběhu a rozhodování o změně opatření obecné povahy vůbec neexistoval, je ještě zásadnějším důvodem k ochraně právní jistoty těch subjektů, které takové postavení měly. Přiznáním aktivní legitimace navrhovateli by soud postupoval v rozporu se zásadou ochrany právní jistoty dotčených subjektů, ale také v rozporu se zásadou minimalizace soudních zásahů do sféry obecné samosprávy související s ústavním principem dělby moci.

Pro úplnost krajský soud dodává, že považuje za zcela nevýznamnou argumentaci žalobce týkající se časového působení spolku, kde zmiňuje působení členů navrhovatele ve spolku Společnost přátel Jeseníků a také jejich dlouhodobou aktivní činnost v ochraně přírody CHKO Jeseníky, neboť tyto argumenty jsou z hlediska časového působení navrhovatele zcela irrelevantní. Navrhovatelem zmiňované kritérium délky časového působení spolku vymezené nálezem ÚS sp. zn. I. ÚS 59/14 nelze takto široce vnímat. Pojetí časového působení spolku prezentované navrhovatelem se podle krajského soudu neslučuje se závěry označeného nálezu Ústavního soudu, neboť z jeho obsahu nelze dovodit, že by jej Ústavní soud vztahoval také na občanská sdružení, která v době přijetí opatření obecné povahy vůbec neexistovala. Stejně tak další nálezy Ústavního soudu citované navrhovatelem, a to nálezy ze dne 13.10.2015 sp. zn. IV. ÚS 3572/14, který výslovně uvádí, že občanům sdruženým ve spolku nelze upírat právo na společnou účast při rozhodování o jejich životním prostředí jen proto, že založili spolek jako specifickou právnickou osobu, na kterou delegovali svá práva v přímé účasti na ochranu přírody a krajiny, nelze podle krajského soudu vyložit tak, že by občané mohli za účelem ochrany svých práv ve vztahu ke konkrétnímu opatření obecné povahy zakládat

spolek jako ochránce svých práv v době, kdy bylo opatření obecné povahy již přijato a stalo se účinným.

Účelovost postupu navrhovatele, který vznikl až více než půl roku po schválení napadeného opatření obecné povahy vyplývá přímo z textu návrhu (bod II. odst. 5.), kde navrhovatel připouští, že jeho (budoucí) členové v době pořizování změny ÚP aktivně sledovali úřední desku a činnost Správy CHKO Jeseníky, ale nikoliv úřední desky obce Malá Morávka a města Rýmařov, a proto se v průběhu procesu pořizování změny územního plánu nijak nevyjadřovali a nijak do něj nezasahovali.

Na základě shora uvedené právní argumentace krajský soud návrh navrhovatele v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. odmítl proto, že byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 s.ř.s.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku navrhovateli je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění.

P o u č e n í : Proti výrokům I. a II. tohoto usnesení **je** možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Proti výroku III. tohoto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Ostravě dne 19. dubna 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu